

Nr 413.

Av herr **Magnusson** i Skövde, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 41, med förslag till lag om kringföringshandel och tillfällighetsförsäljning m. m.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 41 med förslag till lag om kringföringshandel föreslås i § 8 första och andra styckena följande lydelse:

Utan hinder av bestämmelserna i denna lag må motor- och smörjoljor samt bränsle till salu kringföras, så ock följande varor, då de äro av inhemskt ursprung eller av övervägande inhemsk tillverkning:

Jordbruks-, ladugårds-, mejeri- och liknande produkter ävensom andra trädgårdsprodukter än växtplanter och frö.

Inom lagrådet har justitierådet Edelstam härtill yttrat, att »möjligen kan även själva ordet 'växtplanter' komma att finnas tvetydigt till sin innebörd och medföra strängare tillämpning än som avsetts».

Jag vågar ej inlåta mig på en tolkning, huruvida uttrycket »andra trädgårdsprodukter än växtplanter och frö» innebär att exempelvis frö av vallväxter icke faller under lagen och sålunda en lantbrukare efter lagens ikraftträdande äger rätt att utan särskilt tillstånd på torget saluföra av honom odlat klöver- eller gräsfrö. I vart fall synes det mig angeläget, att friheten härtill obesuren kvarstår. Däremot lär lagens antagande med citerade ordalydelse oförändrad icke blott, som av justitierådet Edelstam påpekats, komma att medföra tvetydighet utan bli ett avgörande hinder för en trädgårdsodlare att utan särskild anmälan och tillstånd kringföra till salu av honom odlade örtartade köksväxt- och blomsterplanter, krukväxter o. d., vilket knappast kan vara befogat eller välbetänkt.

Flertalet mindre trädgårdsmästare såväl som en del större odlare saluföra sina produkter på allmänna salutorg och tillhandahålla därvid under vårmånaderna kålplanter, blomsterplanter och dylika växter för plantering i trädgårdar och täppor. Ävenså saluföras diverse krukväxter, vilka liksom de förut nämnda otvivelaktigt falla under beteckningen växtplanter. Att med anmälningsplikt och tillståndsbevis betunga och försvåra en dylik lojalt och sakkunnigt skött handel kan icke vara rimligt eller nyttigt, ej heller medföra någon som helst fördel för allmänheten.

Motionären har ej kunnat avgöra, huruvida torghandel ligger utanför lagen, som i detta hänseende synes oklar. I vart fall bör beaktas, att försäljningsplatser i bruks- och stationssamhällen icke torde vara att i juridisk mening hänföra under beteckningen salutorg.

Däremot kunna starka skäl anföras mot det oreglerade saluförandet genom kringföring av träartade planter, d. v. s. egentliga trädskoleväxter, vilka föga

lämpa sig för saluförande på torgen eller kringförande till salu i gårdarna. Dels blir allmänheten i sådana fall vanligen dåligt betjänad i fråga om sortvalet, emedan försäljaren endast kan expediera sort, som finnes medförd, i motsats till förhållandet, då beställning expedieras från förrådet, dels äro dylika växters rötter ytterst känsliga för torka och luft, varemot de endast med svårighet kunna skyddas vid försäljning och ompackning i det fria i samband med kringföring. I vart fall föreligger skäl att tillse, att sådan försäljning om möjligt endast utföres av med växternas vård och behandling förtrogna personer, vilket måhända i någon mån kan ernås, om försäljningen efter anmälan endast tillåtes för personer eller firmor, som äro fackkunniga. Sådan försäljning har i en del fall utövats av kringresande agenter, som saknat nödig fackkännedom, vilket varit till visst förfång för den köpande publiken.

Någon större svårighet att omredigera lagtexten i här angivna riktning synes mig knappast föreligga. De olika slag av växtplanter, varom jag här talat, kunna lätt och säkert åtskiljas samt fullt klart definieras. Lagtexten synes mig bli fullt klar om den förslagsvis formuleras sålunda:

— — — *ävensom krukväxter och andra trädgårdsprodukter än träartade växtplanter och frö.* Träartade och örtartade växtplanter äro så bestämt åtskilda, att någon tveksamhet ifråga om lagens tillämplighet på denna punkt knappast kan ifrågakomma. Odlingen och saluförandet av det ena av dessa båda växtslag och av det andra växtslaget är också sällan sammanförd till samma person eller firma. I vart fall synes det mig vara synnerligen angeläget, att lagtexten ändras därhän, att icke anmälan och tillståndsbevis bli erforderliga för att på våren saluföra t. ex. några kålplanter.

Jag tillåter mig med stöd av det anförda vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring av Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition, att mina här angivna synpunkter förverkligas, samt att vederbörande utskott måtte verkställa därför erforderlig förändring av lagtexten.

Stockholm den 4 februari 1932.

Karl Magnusson
i Skövde.